

Petinšestdeset let Gorenjskega muzeja (42)

Tisoči šolarjev in njihov Gorenjski muzej

MAGDA ZORE

GORENJSKI
MUZEJ

Bolj bi nam šlo v ušesa Gorenjski muzej in tisoči šolarjev, a sem se poigrala z naslovom knjige francoskega muzeologa, ki se glasi *Obiskovalci in njihovi muzeji*. V njej avtor poudarja vlogo obiskovalcev v muzeju. Povedano po domače: niso obiskovalci zaradi muzejev, ampak muzeji zaradi obiskovalcev in za obiskovalce.

Vsako leto nas obiše več kot deset tisoč šolarjev! Večina jih pri nas preživi več ur, si v enem dopoldnevu ogleda več razstav in se udeleži vsaj ene od naših delavnic.

Knjiga z zanimivim naslovom je izšla v Parizu leta 1988. Točno sto let prej je bila v Londonu natisnjena brošurica z naslovom *Muzeji in galerije*. V njej je avtor naštel nekaj pravil,

namenjenih obiskovalcem muzejev:

- *Ne poskušaj si ogledati preveč stvari (v enem dnevu).*
- *Zapomni si, da je bolje videti en predmet dobro kot množico predmetov, ki si jih ogleduješ raztreseno.*
- *Pri sebi imej beležko in zapiši si svoje vtise.*
- *Večkrat obišči najbližji muzej. Vsakič, ko ga obišeš, vidiš kaj novega. (...)*

Napotki so stari že skoraj poldrugo stoletje, pa še niso za v muzej. Pardon – so še vedno za v muzej.

Šolarji nas obiskujejo v okviru kulturnih dni. Ministrstvo za šolstvo za te dneve priporoča medpredmetno povezovanje, dopolnjevanje (in ne ponavljanje) učne snovi ter praktično učenje.

Učitelji slovenščine se, razumljivo, najrajši odločajo za obisk Prešernove hiše. Tisti, ki pričakujejo, da bomo otrokom ponavljali podatke o letnicah objav različnih pesmi, pesnikovi mladosti v Vrbi in podobno, so sprva razočarani. A muzej vedno zapustijo ne le zadovoljni, pogosto tudi presenečeni nad svojimi učenci. Ti se namreč takoj, ko ugotovijo, da jih ne bomo bremenili s podatki, sprostijo in si z užitkom ogledujejo lepo meščansko stanovanje, si v kuhinji predstavljajo strogo pesnikovo sestro Katro in Prešerna odvetnika, sedečega za mizo v svoji pisarni. Sprehodimo se do pesnikovega groba, na razstavi Prelepa Gorenjska pa skušamo razumeti, v kakšnem času

je živel. Ni lepšega, kot dan zaključiti z zabavno delavnico, na kateri s pravimi gosjimi peresi napišemo sedmo kitico Zdravljice.

Seveda je Prešernov spominski muzej le ena izmed izbir, ki jih ponujamo šolarjem.

Kamena doba, obdobja kovin, stari vek ... Le kdo ob

omembi teh besed ne postane nervozen, ker jih morda ne zna točno umestiti v pravi čas? Ko nas boste na dvorišču gradu videli tkati, mleti žito, šivati oblačila iz živalskih kož in izdelovati posodo iz gline, se bo ta nervoznost spremenila v čisto veselje. Tudi zato smo muzeji tisočih šolarjev.